

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 7C/258/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513208023
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2513208023.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava 821 08, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 811 00 Bratislava proti žalovanej: C. D., U.. XX.XX.XXXX, F. R. X. XXXX/XX, XXX XX D., toho času na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou: Slávkou Baričovou, zamestnankyňou Okresného súdu Piešťany, o zaplatenie 498,11 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 144,24 eura spolu s úrokmi z omeškania:
- vo výške 9 % ročne zo sumy 73,73 eura od 12.08.2010 do zaplatenia,
- vo výške 9 % ročne zo sumy 70,51 eura od 12.07.2010 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

Žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.06.2013 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 498,11 € spolu s úrokmi z omeškania a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o pripojení v zmysle § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z.z. medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou právnym predchodca žalobcu poskytol a sprístupnil žalovanej verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. za podmienok stanovených zmluvou o pripojení, za čo sa žalovaná zaviazala uhradiť cenu, ktoré právnym predchodca vyfaktoval predmetnými faktúrami, ktoré žalovaná neuhradila v celkovej výške 498,11 €, čím sa dostala aj do omeškania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 3.10.2012 bola pohľadávka voči žalovanej postúpená na žalobcu.

Žalovaná sa toho času sa nachádza na neznámom mieste, preto jej súd v zmysle § 29 ods. 2,6 O.s.p. ustanovil opatrovníka a konal s opatrovníkom. Ustanovený opatrovník žalovanej sa k žalobe nevyjadril. Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor a z listinných dôkazov: faktúr právneho predchodcu žalobcu, zmluvy o pripojení a dodatku k nej, zmluvy o postúpení zistil tento skutkový stav veci:

Spoločnosť Slovak Telekom, a. s. sa dňa 01.07.2010 sa stala univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., ktorá v dôsledku zlúčenia spoločností zanikla ku dňu 30.06.2010. Spoločnosť Slovak Telekom, a.s. Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469 ako postupca uzatvoril dňa 03.10.2012 Zmluvu o postúpení pohľadávok so spoločnosťou: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava 821 08, IČO: 35 831 154 ako postupníkom, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok a medzi inými i pohľadávka voči žalovanej. Zmluvou o postúpení pohľadávok žalobca preukázal svoje právne nástupníctvo vo veci.

Zmluvou o pripojení zo dňa 30.04.2010 (ďalej len „zmluva“) uzatvorenej v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou: T-Mobile Slovensko, a.s.) a žalovanou (ako nepodnikateľom), spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. poskytla žalovanej SIM kartu za účelom poskytovania elektronickej komunikačnej služby. Na základe dodatku k zmluve zo dňa 30.04.2010 (ďalej len „dodatok“) spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. (ďalej len „Podnik“) zároveň žalovanej (ďalej len „Účastník“) odpredala mobilný telefón značky Nokia 6303 za maximálnu kúpnu cenu 1,- € (30,13 Sk). Podľa čl. 1 písm. b) predmetného dodatku sa žalovaná zaviazala riadne a včas platiť cenu služieb Podniku a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so Zmluvou o pripojení, všeobecnými podmienkami poskytovania predplatnej verejnej elektronickej komunikačnej telefónnej služby, cenníkom služieb a týmto dodatkom. Podľa čl. 2 dodatku sa Účastník zaviazal, že po dobu 24 mesiacov od dátumu uzavretia dodatku nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by Podniku vzniklo právo zrušiť Zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať túto zmluvu z dôvodu porušenia povinností Účastníkom. V zmysle čl. 4 dodatku bolo uvedené, že v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany Účastníka (najmä hociktovej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 248,95 €. Zmluvné strany si dohodli, že zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty nezaniká právo Podniku na náhradu škody v plnom rozsahu.

Faktúrou č. 7006775222 zo dňa 22.07.2010, splatnou dňa 11.08.2010 právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej sumu 76,23 eura za hlasové služby, mesačný poplatok a nehlasové služby.

Faktúrou č. 7005762836 zo dňa 22.06.2010, splatnou dňa 11.07.2010 právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej sumu 70,51 eura za hlasové služby, mesačný poplatok a nehlasové služby.

Faktúrou č. 7004840430 zo dňa 22.05.2010, splatnou dňa 11.06.2010 právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej sumu 104,92 eura za hlasové služby, mesačný poplatok, nehlasové služby a iné poplatky.

Faktúrou č. 7106271841 zo dňa 22.06.2011, splatnou 09.07.2011 bola žalovanej vyfakturovaná suma zmluvnej pokuty vo výške 248,95 eura.

Podľa § 43 ods. 1, 2 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatku k zmluve o pripojení (ďalej len Zákon o elektronických telekomunikáciách), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) Zákona o elektronických telekomunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 30.4.2010 (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinností nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.1.2009 do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo

spotrebiteľskej zmluvy prihlíada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihlíadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Z listinných dôkazov súd dospel k právnomu záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti, a to v časti 144,24 eura spolu s úrokmi z omeškania k tejto sume, nedôvodná bola v časti zaplatenia sumy 248,95 € (ako zmluvnej pokuty) spolu s úrokmi z omeškania k tejto sume ako i v časti zaplatenia sumy 104,92 € (ako cena služieb) spolu s úrokmi z omeškania k tejto sume.

Z listinných dôkazov mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili zmluvu o pripojení v znení jej dodatkov podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z. /majúcich charakter spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka /, ktoré sú uzatvárané ako typové zmluvy, s tým, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na základe tejto zmluvy a jej dodatku boli žalovanej poskytnuté dohodnuté elektronické komunikačné služby a s tým spojené ďalšie plnenia s tým, že žalovaná nezaplatila žalobcovi za tieto služby faktúry v celkovej sume 144,24 eura (suma 73,73 € z faktúry č.7006775222 a suma 70,51 € z faktúry č. 7005762836), a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel.

Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením svojho záväzku v časti o zaplatenie 144,24 eura, má žalobca nárok aj na úrok z omeškania. Súd priznal žalobcovi ním požadované úroky z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ktorých výška je v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Z uvedených dôvodov považoval súd uplatnené úroky z omeškania z jednotlivých faktúr (z celkovej sumy 144,24 €) za dôvodné a vyhovel aj tejto časti žaloby.

Za nedôvodnú považoval však súd žalobu žalobcu navrhovateľa, ktorou sa domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty v sume 248,95 eura. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, žalobca, resp. právny predchodca žalobcu mení len jej výšku, no nie v súvislosti s individuálnym dojednaním zmluvných strán. Žalovaná obsah zmluvy a dodatku, a teda aj dojednanie o zmluvnej pokute, pred ich podpisom podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca žalobcu ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných (typových), resp. formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané vo viacerých prípadoch, tieto má vopred pripravené a spotrebiteľia v nich zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej služby v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaná pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne

cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl.

Ustanovenie o zmluvnej pokute v zmluve o pripojení, resp. v jej dodatku považuje súd za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, nakoľko požaduje od žalovanej ako spotrebiteľa, ktorá nesplnila svoj záväzok, aby zaplatila neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jej záväzku (zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom záväzku s právnym predchodcom žalobcu) a súčasne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nakoľko v tomto prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah, vzťahuje sa na konanie osobitná ochrana spotrebiteľa podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ, má vnútroštátny súd posudzovať ex offio nekalý charakter zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom. Ak ide o neprimeranú doložku, má súd právomoc vyvodiť všetky dôsledky, ktoré vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že tento spotrebiteľ nebude uvedenou doložkou viazaný.

Súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka - zmluvná pokuta, ktorá je uvedená v rámci dodatku k zmluve o pripojení ako štandardnej formulárovej spotrebiteľskej zmluvy, a ktorá je individuálne nedojednaná, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a je teda v zmysle § 53 ods. 1 a ods. 5 Občianskeho zákonníka znení v čase uzavretia dodatku k zmluve o pripojení neplatná. Súd nespochybňuje význam zmluvnej pokuty, no pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a osobitosti právneho úkonu, ako i na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, najmä z hľadiska sankcionovania nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy, ktoré by malo byť vyvážené. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ v dojednanej zmluvnej pokute vôbec nerozlišuje situáciu, či v dôsledku porušenia zmluvných povinností vznikne žalovanej ako spotrebiteľovi povinnosť zaplatiť mu zmluvnú pokutu na začiatku alebo konci viazanosti zmluvným vzťahom, alebo vo vzťahu k porušeniu konkrétne ktorých zmluvných povinností prišlo.

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľné, a teda absolútne neplatné. Z neplatnej zmluvnej podmienky potom nevzniklo žalobcovi (ako postupníkovi) právo na plnenie a žalovanej povinnosť plniť, preto súd žalobu v tejto časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 248,95 € ako i požadovaných úrokov z omeškania z tejto zmluvnej pokuty zamietol. Súčasne je potrebné uviesť, že neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať (moderovať) neplatne dojednanú zmluvnú pokutu.

Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o pohľadávku, ktorá bola postúpená na žalobcu od jeho právneho predchodcu (ako dodávateľa), súd vo výroku rozhodnutia výslovne neuviedol, resp. neurčil túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Takéto vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky má význam iba za toho predpokladu, ak by túto neprijateľnú zmluvnú podmienku si bol upravil žalobca a malo by to význam v tom smere, aby ju v ďalšom vo svojich zmluvách nepoužíval. Tak ako je vyššie uvedené jedná sa však už o postúpenú pohľadávku a o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorú v zmluve o pripojení resp. v dodatku k tejto zmluve upravil právny predchodca žalobcu.

Za nedôvodnú súd považoval i žalobu v časti zaplataenia sumy 104,92 eura s príslušenstvom. Ako už bolo vyššie uvedené, medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o pripojení podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z., resp. dodatok k tejto zmluve, pričom uzatvorená zmluva, resp. dodatok k zmluve o pripojení majú podľa súdu charakter spotrebiteľských zmlúv, a to vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok ako i na charakter účastníkov zmluvy, ktorí podľa súdu boli v postavení dodávateľa a spotrebiteľa.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offa, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa žalovaná premlčania sama dovoľávala. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pre účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona.

Ako už bolo uvedené, uvedené ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Z listinných dôkazov, a to z faktúry č. 7004840430 zo dňa 22.05.2010 na sumu 104,92 € vyplýva, že táto sa stala splatnou dňa 11.06.2010. Vychádzajúc z uvedeného dátumu, žalobca, resp. jeho právny predchodca si mohol uplatniť svoj nárok v tejto časti na súde už dňa 12.6.2010, pričom dňa 12.6.2013 uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba, pričom žaloba bola na súd doručená dňa 24.06.2013.

Ako už bolo uvedené, žaloba bola na súd doručená dňa 24.06.2013, teda v čase, keď bol nárok žalobcu v časti sumy 104,92 € už premlčaný. Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offa (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu nebolo možné mu uplatnený nárok vo výške 104,92 € priznať, a preto súd žalobu ako nedôvodnú v tejto časti zamietol. Za premlčané považoval súd aj uplatnené príslušenstvo k tejto sume, nakoľko toto sleduje osud hlavnej pohľadávky, z čoho možno usúdiť, že vedľajší záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal, lebo táto si návrhom neuplatnila priznanie náhrady trov tohto konania (§

151 ods. 1 O.s.p.). Súd aplikoval ust. § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko dospel k záveru, že žalovaná je tým účastníkom konania, ktorý má čiastočný úspech vo veci, pričom k tomu záveru súd dospel na základe toho, že žalobca sa domáhal sumy 498,11 € s príslušenstvom, no priznaná mu bola suma 144,24 € s príslušenstvom, čo predstavuje úspech žalobcu 28,96 %, resp. úspech žalovanej 71,04 % (neúspech žalobcu).

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)